

РЕШЕНИЕ

№ 4316

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3438** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на НАП – ЦУ, главна дирекция „Фискален контрол“, отдел „Оперативни дейности“ С., чрез юриконсулт Й. Й. срещу Решение № 1552/31.12.2021г. на СРС, НО, 105 състав по анхд № 10964/2021г., с което е отменено наказателно постановление № 529841 – 0328408/05.08.2020г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл. 278б, ал.1 от ДОПК за нарушение на чл. 13, ал.3, т. 2 от ДОПК.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и постановяване на ново съдебно решение, с което да се потвърди наказателното постановление. Изложени са доводи, че административното нарушение е извършено, на посочените дата и място на разтоварване на стоката не е имало представител на дружеството -получател. Обстоятелството дали и кога той е бил уведомен от превозвача, касаторът счита за неотнормено. Противоречията в показанията на свидетеля счита, че се дължат на изминалия период от време от извършената проверка. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът, чрез адв. К., в писмен отговор на касационната жалба и в хода по същество на делото излага доводи за нейната неоснователност. Иска потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

След анализ на събраните доказателства в производството пред СРС е прието, че при извършена проверка на стоки с висок фискален риск, превозвачът е декларирал час и място на получаване на 28.03.2022г. в [населено място], [улица], 07.00 часа. При пристигане на мястото на разтоварване в посочения час, контролните органи установили превозното средства и неговия водач, но не се е явил управителя на дружеството – получател на стоката или упълномощено от него лице. Извършена е проверка на стоките от 09.15ч. до 10.31ч. и е съставен протокол за съответствие. Управителят на дружеството – получател на стоката се явил на мястото на разтоварване в 09.15 часа. Съставен бил АУАН за нарушение на чл.13, ал. 3, т. 2 от ДОПК. В него управителят вписал възражение, че не е бил уведомен от превозвача за часа на разтоварване, който не е съгласуван с представителите на [фирма]. Издадено е НП № 529841 – 0328408/05.08.2020г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл. 278б, ал.1 от ДОПК за нарушение на чл. 13, ал.3, т. 2 от ДОПК. Съдът отменил наказателното постановление с мотиви, че не се доказва водачът на транспортното средство, превозващо стоката да е изпълнил задължението си по чл.13, ал.2, т. 4 от ДОПК да уведоми получателя за датата и часа на разтоварване на стоката. Водачът на товарния автомобил е гръцки гражданин, съответно комуникацията му на български език с получателя на стоката не е доказана. При тези данни е прието, че представителят на получателя не е бил информиран за часа на разтоварване, поради което е пристигнал на мястото със закъснение. СРС приел, че не е извършено нарушение на чл. 13, ал. 3, т.2 от ДОПК.

Съдебното решение е правилно, постановено при изяснена фактическа обстановка и правилно приложение на материалния закон. Настоящата съдебна инстанция споделя мотивите на СРС, че няма извършено нарушение на чл. 13, ал.3, т. 2 от ДОПК. Протоколът, в който е вписан час 07.00 е съставен на основание чл.127а във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 5 ДОПК, като органът по приходите, оправомощен да извършва фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск, при спазване на разпоредбите на този кодекс има следните правомощия: да изисква от водача на транспортното средство да декларира данни за вида и количеството на стоката, за изпращача и получателя, за датата и мястото на получаване на стоката, както и да заяви очаквания час на пристигане, в случай че липсват документи или документите не съдържат тези данни. Не се установява, че представителят на дружеството - получател на стоката е бил уведомен от водача на превозното средство за извършвания фискален контрол и произтичащите от това за него задължения. В този смисъл, като не се доказва по безспорен начин твърдяното нарушение, нито вината на лицето представител, които не могат да почиват на предположения, на дружеството не следва да бъде наложено и процесното наказание. Дори и да се приеме, че са налице

елементите от обективната страна на нарушението, приложение намира чл. 28, б. "а" от ЗАНН, в редакцията на текста към датата на извършена на нарушението. Видно от АУАН, упълномощен представител на получателя се е явил на мястото на разтоварване в 09.15 часа, проверката е извършена в периода от 09.15ч. до 10.31 часа и е съставен протокол за съответствие. Следователно, два часа по-късно, на посочените място и дата е присъствал упълномощен представител на дружеството - получател на стоката.

В настоящия случай може да се приеме, че нарушението е с ниска обществена опасност и е извършено за първи път от наказаното лице, а органите по приходите са предприели съответните действия по обезпечаване на доказателствата, като липсват и вредоносни последици. При това наказанието е наложено незаконосъобразно и явно несправедливо.

По изложените съображения касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на правния спор е основателно искането на ответника за заплащане на разноски в размер на 540,50 лева с ДДС, възражението за прекомерност е неоснователно, адвокатското възнаграждение е в близък до минималния размер и съответства на фактическата и правна сложност по делото и извършените процесуални действия.

На основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1552/31.12.2021г. на СРС, НО, 105 състав по анхд № 10964/2021г.

ОСЪЖДА НАП – ЦУ, главна дирекция „Фискален контрол“, отдел „Оперативни дейности“ С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] сума в размер на 540,50 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: